

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 24. juli 2014. god.
Ref. br.:RK684/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI58/14

Podnosilac

Shefqet Hasimi

**Ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda, KA. br. 89/2014,
od 6. februara 2014. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Shefqet Hasimi (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), sa prebivalištem u Prištini.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je rešenje Apelacionog suda, KA. br. 89/2014, od 6. februara 2014. god., koje je uručeno podnosiocu zahteva neodređenog dana.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda, KA. br. 89/2014, od 6. februara 2014. god., kojim je potvrđeno rešenje, br. reg. 53490/13, od 20. januara 2014. god. Osnovnog suda u Prištini, Opšte odeljenje - Divizija za prekršaje (u daljem tekstu: Osnovni sud u Prištini). Osnovni sud u Prištini je svojim rešenjem proglasio podnosioca zahteva odgovorim za prekršaj u saobraćaju.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava Republike Kosova (u daljem tekstu: Ustav), član 47. Zakona o Ustavnom sudu br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilo 56. Poslovnika o radu (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 31. marta 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 3. aprila 2014. god., predsednik je odlukom br. GJR. KI58/14, imenovao sudiju Altay Suroy za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom br. KSH. KI58/14, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Enver Hasani.
7. Dana 28. aprila 2014. god., Ustavni sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je dostavio kopiju zahteva Apelacionom sudu.
8. Dana 26. juna 2014. god., sudija Kadri Kryeziu napismeno je obavestio Sud o svom izuzeću sa većanja tokom perioda juni-juli 2014. god., sve dok Sud ne odlučuje u vezi sa određenim navodima protiv njega.
9. Dana 1. jula 2014. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu u punom sastavu neprihvatljivost zahteva.

Sažetak činjenica

10. Dana 23. avgusta 2013. god., Policijska stanica jug u Prištini podnela je Osnovnom sudu u Prištini zahtev za pokretanje prekršajnog postupka protiv podnosioca zahteva zbog učinjenog prekršaja (nije stavio sigurnosni pojas) u suprotnosti sa članom 198., stav 1. Zakona o bezbednosti u drumskom saobraćaju br. 02/L-70.
11. Dana 23. septembra 2013. god., Osnovni sud u Prištini (rešenje br. regj. 53490/13) proglasio je podnosioca zahteva odgovornim za učinjeni prekršaj

(vožnja automobila bez sigurnosnog pojasa) prema članu 198., stav 1. Zakona o bezbednosti u drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: ZBDS) i kaznio ga novčanom kaznom od 35 (trideset i pet) evra.

12. Na gore navedeno rešenje Osnovnog suda u Prištini, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu.
13. Dana 6. novembra 2013. god., Apelacioni sud (rešenje, KA. br. 1155/2013) usvojio je žalbu podnosioca zahteva kao osnovanu i ukinuo rešenje (br. regj. 53490/13, od 23. septembra 2013. god.) Osnovnog suda u Prištini, vraćajući predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje i odlučivanje.
14. Apelacioni sud je utvrdio da je Osnovni sud u Prištini proglasio podnosioca zahteva odgovornim samo za prekršaj iz člana 198., stav 1. ZBDS - vožnja automobila bez sigurnosnog pojasa, dok za druga dva prekršaja, odnosno vožnja automobila bez upaljenih svetla i nedolično ponašanje prema policajcu, gore navedeni sud nije doneo nikakvu odluku. Kao posledica toga, Apelacioni sud je odlučio da Osnovni sud u Prištini treba da održi dopunski postupak i odluči u vezi sa svim prekršajima.
15. Dana 5. decembra 2013. god., podnosilac je predsedniku Osnovnog suda u Prištini podneo zahtev za izuzeće sudije iz prekršajnog postupka, tvrdeći da je sudija, tokom postupka, postupala jednostrano.
16. Dana 20. decembra 2013. god., predsednik Osnovnog suda je odbio zahtev podnosioca.
17. Dana 20. januara 2014. god., Osnovni sud u Prištini (rešenje, br. regj. 53490/13), proglasio je podnosioca zahteva odgovornim za učinjen prekršaj u saobraćaju na osnovu člana 198., stav 1. ZBDS - vožnja automobila bez sigurnosnog pojasa. Ovaj sud je dalje obustavio prekršajni postupak protiv podnosioca zahteva u vezi sa prekršajem iz člana 122., stav 1. ZBDS (vožnja automobila bez upaljenih svetla), dok je u vezi sa neuglednim ponašanjem prema policajcu, utvrdio da se ovo delo ne kvalifikuje kao prekršaj, navodeći kao opomenu podnosiocu zahteva.
18. Na gore navedeno rešenje Osnovnog suda u Prištini, podnosilac zahteva, navodeći pogrešnu primenu materijalnog prava, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i povredu odredaba prekršajnog postupka, izjavio je žalbu Apelacionom sudu.
19. Dana 6. februara 2014. god., Apelacioni sud (rešenje, KA. br. 89/2014) odbio je žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu i potvrdio rešenje Osnovnog suda u Prištini (br. regj. 53490/13 od 20. januara 2014. god.).
20. Apelacioni sud je utvrdio sledeće:

[...]

“Veće je ocenilo da prvostepeni sud, tokom sprovođenja prekršajnog postupka nije izvršio povredu odredaba postupka, odnosno pogrešno

primenio materijalno pravo, dok se novčana kazna, koja je izrečena okrivljenom Shefquetu Hasimiju, u skladu sa članom .7 ZP u iznosu od 35 (trideset i pet) evra, smatra da je izrečena prema stepenu odgovornosti, težini izvršenog dela i okolnostima pod kojima je izvršen prekršaj, dakle i u tom smislu ne postoji zakonska osnov za preinačenje pobijenog rešenja.”

21. Dana 26. februara 2014. god., na rešenja Osnovnog suda u Prištini (br. regj. 53490/13 od 20. januara 2014. god.) i Apelacionog suda (KA. br. 89/2014 od 6. februara 2014. god.), podnosilac je podneo zahtev Kancelariji državnog tužioca za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti.
22. Dana 5. marta 2014. god., Državni tužilac je u svom obaveštenju (KMLP. I. br. 2/14) utvrdio da ne postoji pravni osnov za pokretanje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Navodi podnosioca

23. Podnosilac zahteva se obraća Sudu na sledeći način:

“U ovom zahtevu podnetom Ustavnom sudu Kosova, žalim se na donošenje rešenja, povredu Ustava, povredu građanskih prava da budem jednako tretiran pred zakonom i Ustavom i da ne budem diskriminisan i žalim se na brutalnu povredu zakona. Prilikom izricanja kazne, nije bilo dokaza da sam ja, Shefket Hasimi, službenik u Ministarstvu pravde, 09.07.2013. god., postupio u suprotnosti sa zakonom. Predlažem veću da pažljivo razmotri zahtev, kako bi utvrdio da je došlo od povrede zakona - Ustava, a posebno kada je veće Apelacionog suda dva puta odlučilo o istoj stvari.”

24. Podnosilac u svom zahtevu ne precizira koja su mu prava i slobode povređena i koja ustavna odredba konkretno potkrepljuje njegov zahtev.

Prihvatljivost zahteva

25. Kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

26. U tom smislu, član 113., stav 7. Ustava, propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

27. Sud uzima u obzir i član 48. Zakona, koji propisuje:

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

28. Kao što gore navedeno, podnosilac zahteva se obraća Sudu sa sledećim zahtevom [...] *“Predlažem veću da pažljivo razmotri zahtev, kako bi utvrdio da*

je došlo od povrede zakona - Ustava, a posebno kada je veće Apelacionog suda dva puta odlučio o istoj stvari.”

29. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac u zahtevu ne naglašava koje je pravo povređeno i kojim se članom Ustava potkrepljuje njegov zahtev.
30. Sud, takođe ponavlja da Ustavni sud ne može da zameni ulogu redovnih sudova. Dužnost je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi slučaj *García Ruiz protiv Španije*, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi i slučaj KI70/11 podnosioca zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
31. U vezi sa tvrdnjom podnosioca zahteva, citirane u stavu 28., Sud primećuje da je pruženo obrazloženje u rešenju Apelacionog suda jasno, kao i da je nakon razmatranja svih postupaka, Sud, takođe, našao da postupci pred Apelacionim i Osnovnim sudom u Prištini nisu bili nepravični ili proizvoljni (vidi slučaj *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).
32. Štaviše, podnosilac zahteva nije podneo nijedan dokaz *prima facie* kojim bi se dokazala povreda prava garantovanih Ustavom (vidi slučaj *Vanek protiv Republike Slovačke*, ESLJP, br. 53363/99 odluka od 31. maja 2005. god.). Podnosilac zahteva ne precizira koja prava garantovana Ustavom potkrepljuju njegov zahtev, kao što je propisano članom 113.7 Ustava i članom 48 . Zakona.
33. Shodno tome, Sud smatra da je zahtev očigledno neosnovan u smislu pravila 36. (2) a) i d) Poslovnika, koje propisuje: “*Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju*”.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36. (2) a) i d) Poslovnika, dana 1. jula 2014. god. jednoglasno:

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona;
- IV. DA OGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

